Fábián István

A látogató II.

palimpszeszt

Üldöző van és préda van.
Fölnyílt húsára sikoltó zsákmány:
fulladásig rohan a szív,
sátán tapos a tenyerem hátán,

kezem templomkövön tapossa Isten.
Az összes térgyeplőn vakok fülelnek,
libeg hidegben gyöngyöző fülük,
holt-szemük ólomüveg színűre fordul.

Jól megvagyok így, nélkülük,
gyilkolás van ott. Semmi más nincs.
Foghíj vagyok a gyöngyház olvasóban,

nyitott ajtón rozsdállt kilincs.
a templomlépcsőn süt rám a Nap
itt, hol a szükség koldusa koldul.